

شنبه ۲۲ جون ۲۰۱۹

لینا روزبه حیدری

عروس خاک

آهسته گذر کن که در این خاک جفا است
 صد قصه و امانده ز عشق و ز صفا است
 آهسته گذر کن که در این منزل آخر
 مهمانی خاکست و در آن سوگ روا است
 آهسته گذر کن که در این دغدغه اشک
 یک تازه عروسی ست که سرگرم عزا است
 رنگ کفن اش، رنگ همان پیرهن صبح
 لیکن ز تنش خون چکد و لاله لقا است
 قلبش ز غم مرگ خودش پر شده آنقدر
 کز ناله او ناله به هر باد صبا است
 هر شب ز تن گور و ز تاریکی رنج اش
 صد ناله کشد تا که در عرش و سما است
 در دغدغه دیدن مجنون خودش باز
 چشم اش ز تن خاک به دروازه به جا است
 با خون خودش بر تن هر باد و نسیمی
 صد نامه نویسد که در آن عهد و وفا است

در سوگ خودش، سوگ عروسی و سیاهی

است خدا که تا طلبد عدالت از عرش

این شعر برای نو عروسی که در ولایت غور توسط طالبان کشته شد، نوشته شده است. این نوعروس جوان با اعضای خانواده اش توسط طالبان حین سفر از موتر بیرون کشیده شده و تیرباران شدند.